

ВЪВЕДЕНИЕ

КЪМ ТРЕТОТО ИЗДАНИЕ

Няколко са причините, които пораждат необходимостта от трето издание на сборника. От излизането на второто издание след влизането в сила на Договора от Лисабон изминаха повече от три години и половина. През този период Европейският съвет няколкократно се възползва от предоставените му правомощия и направи изменения в текстовете на Договорите. Сред тези актове на Европейския съвет особено място заема Решение 2011/199/ЕС, с което в рамките на опростена процедура за изменение беше създаден новият трети параграф на чл. 136ДФЕС за установяване на механизъм за стабилност за държавите членки, чиято парична единица е еврото. По отношение на това изменение наДФЕС Съдът беше сезиран с преюдициално запитване от Върховния съд на Ирландия по делото *Pringle* (С-370/12). Значимостта на поставените преюдициални въпроси обуслови разглеждането на делото от пленума на Съда.

В периода след излизане на второто издание продължи изменението на Договорите от Европейския парламент и Съвета в рамките на овластителните разпоредби на самите Договори. Така например с Регламент (ЕС, Евратом) № 741/2012 на Европейския парламент и на Съвета беше изменен и допълнен Протоколът относно Статута на Съда на ЕС и приложението към него.

Не на последно място, на 1 юли 2013 г. влезе в сила Договорът за присъединяване на Хърватия към ЕС, с който също се извършиха определени изменения в Договорите.

Настоящото издание следва подхода, който беше водещ и при предишните издания, като се „обляга“ на консолидираните текстове, публикувани в Официален вестник на ЕС, без да им се „предоверява“. По този начин са отчетени всички извършени и влезли в сила изменения в Договорите, независимо дали са отразени в консолидираното издание на Официален вестник на ЕС.

В това издание не попадат заключенията на председателството на Европейския съвет от срещите през юни и октомври 2009 г., които бяха поместени в предходното. Причината за това е, че техните разпоредби трябваше да станат част от първичното право при първото изменение на Договорите. Това не се случи, поне не в цялост, поради което присъствието на заключенията на Европейския съвет в сборник с правнообвързващи актове не е оправдано.

Практиката на Съда на ЕС и в това издание е допълнена. В почти всички от досегашните раздели са добавени нови актуални решения. Включен е и изцяло нов раздел, посветен на защитата на основните права в ЕС и на Хартата, в който се съдържат някои от основополагащите решения на Съда още от седемдесетте години на ХХ век, както и някои най-нови решения на Съда по прилагането на чл. 47 (правото на ефективна съдебна защита) от Хартата.

Съдебната практика в сборника е предназначена да улесни възприемането на разпоредбите на първичното право на ЕС, които са включени в него. Поради тази причина тя обхваща онези предимно решения, които са свързани с тълкуването и прилагането на Договорите и на Хартата. Ако и да съм убеден, че практиката във връзка с обществените поръчки или относно ДДС е изключително интересна и важна, доколкото тя е свързана най-вече с тълкуването и прилагането на производното право, на този етап тя концептуално остава извън обхвата на сборника.

Накрая бих искал да изразя изключителната си благодарност към редакционния екип на „Сибис“ за идеите, обсъжданията и страхотната съвместна работа. Сборникът нямаше да е това, което е, без техния професионализъм.

Октомври 2013 г.

Станислав Костов